

Dünyaya böyle bakarsan rahat edersin!

Yirmi Altıncı Lem'a/ Sekizinci Rica

Sonra ekser nâsın âşık ve müptela olduğu dünyaya baktım. Nur-u Kur'an ile gördüm ki birbiri içinde üç küllî dünya var. Birisi esma-i İlahiyeye bakar, onların âyinesidir. İkinci yüzü âhirete bakar, onun mezraasıdır. Üçüncü yüzü ehl-i dünyaya bakar, ehl-i gafletin mel'abegâhıdır.

Hem herkesin bu dünyada koca bir dünyası var. Âdeta insanlar adedince dünyalar birbiri içine girmiş. Fakat herkesin hususi dünyasının direği, kendi hayatıdır. Ne vakit cismi kırılrsa dünyası başına yıkılır, kıyameti kopar. Ehl-i gaflet, kendi dünyasının böyle çabuk yıkılacak vaziyetini bilmediklerinden umumî dünya gibi daimî zannedip perestiş eder.

Başkalarının dünyası gibi çabuk yıkılır, bozulur, benim de hususi bir dünyam var. Bu hususi dünyam, bu kısacık ömrümle ne faydası var diye düşündüm. Nur-u Kur'an ile gördüm ki:

Hem benim hem herkes için şu dünya, muvakkat bir ticaretgâh ve her gün dolar boşalır bir misafirhane ve gelen geçenlerin alışverişi için yol üstünde kurulmuş bir pazar ve Nakkaş-ı Ezelî'nin teceddüd eden, hikmetle yazar bozar bir defteri ve her bahar bir yaldızlı mektubu ve her bir yaz bir manzum kasidesi ve o Sâni'-i Zülcelal'in cilve-i esmasını tazelandiren, gösteren âyineleri ve âhiretin fidanlık bir bahçesi ve rahmet-i İlahiyenin bir çiçekdanlığı ve âlem-i bekada gösterilecek olan levhaları yetiştirmeye mahsus muvakkat bir tezgâhı mahiyetinde gördüm. Bu dünyayı bu surette yaratan Hâlık-ı Zülcelal'e yüz bin şükrettim.

Ve anladım ki dünyanın, âhirete ve esma-i İlahiyeye bakan güzel içyüzlerine karşı nev-i insana muhabbet verilmişken o muhabbeti sû-i istimal ederek fâni, çirkin, zararlı, gafletli

yüzüne karşı sarf ettiğinden **حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ** hadîs-i şerifinin sırrına mazhar olmuşlar.

İşte ey ihtiyar ve ihtiyareler! Ben Kur'an-ı Hakîm'in nuruyla ve ihtiyarlığımın ihtarıyla ve iman dahi gözümü açmasıyla bu hakikati gördüm ve çok risalelerde kat'î bürhanlarla ispat ettim. Kendime hakiki bir teselli ve kuvvetli bir rica ve parlak bir ziya gördüm. Ve ihtiyarlığıma memnun oldum ve gençliğin gitmesinden mesrur oldum. Siz de ağlamayınız ve şükrediniz. Madem iman var ve hakikat böyledir; ehl-i gaflet ağlasın, ehl-i dalalet ağlasın.